

ת"פ 54052/12/13 - מדינת ישראל נגד איתן דנן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 54052-12-13 מדינת ישראל נ' דנן
בפני כבוד השופט דב פולוק

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

איתן דנן

הנאשם

הכרעת - דין

במסגרת כתב האישום שהוגש מואשם הנאשם בשני אישומים שונים. בעת האירועים הנטענים בכתב האישום (להלן: "האירוע" או "האירועים") היה הנאשם בעליו של עסק לעבודות עפר, בנייה, פיתוח וסילוק פסולת בניין תחת השם "א.א. דנן עבודות מחפרון".

באישום הראשון מואשם הנאשם בכך שביום 12.4.2011 הוא נהג ועבד על השופל באתר בניה ברמת בית שמש (להלן: "האתר"). לטענת המאשימה, במהלך עבודתו הנאשם שינע, דחף והשליך פסולת בניין בשטח פתוח ברשות הרבים בסמוך לאתר.

בכך, סוברת המאשימה כי הנאשם עבר עבירה לפי סעיף 2 ו-13(ב)(1)(א) ו/או סעיף 13(ג)(1)(א) לחוק שמירת הניקיון, תשמ"ד-1984 (להלן: "חוק שמירת ניקיון") וסעיף 5(א) לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

באישום השני טוענת המאשימה שב-4.5.2011 וב-6.5.2011 הושלכה מהמשאית בעלת לוחית זיהוי 6846815, בבעלות הנאשם, פסולת בניין שכללה שברי בטון ועפר באתר פסולת פיראטי בחלקו הדרום מערבי של המושב זכריה וברשות הרבים. פסולת הבניין שונעה באמצעות המשאית מבלי שהיה לנאשם רישיון עסק או היתר זמני כנדרש לכך.

כמו כן, טוענת המאשימה שבאותה עת הפעיל הנאשם את העסק מבלי שהיה לו רישיון עסק או היתר זמני כנדרש.

בכך סוברת המאשימה שהנאשם ביצע את העבירות הבאות, עבירה לפי סעיף 2 ו-13(ב)(1)(א) וסעיף 13(ג)(1)(א) לחוק שמירת הניקיון יחד עם סעיף 5(א) לחוק העונשין ועבירה של ניהול עסק ללא רישיון עסק סעיפים 4 ו-14 לחוק רישוי עסקים, תשכ"ח-1968 (להלן: "חוק רישוי עסקים") יחד עם פריט 5.1 בתוספת לצו רישוי עסקים (עסקים טעוני

רישוי) תשנ"ה 1955 (להלן: "צו רישוי עסקים").

דין והכרעה באישום הראשון:

סעיף 2 לחוק שמירת הניקיון קובע כי: לא ישליך אדם פסולת, פסולת בנין או גרוטאות רכב ברשות הרבים או מרשות הרבים לרשות היחיד, ולא ילכלך את רשות הרבים.

סעיף 13(ב)(1) לחוק שמירת הניקיון וסעיף 13(ג)(א)(1) לחוק שמירת הניקיון קובעים את העונש הקבוע בצד העבירה:

(ב) העושה אחד מאלה, דינו - מאסר שנה או קנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, ואם נעברה העבירה על ידי תאגיד, דינו - כפל הקנס האמור:

(1) משליך פסולת או מלכלך את רשות הרבים בניגוד להוראות סעיף 2, למעט השלכת פסולת כאמור בסעיף קטן (ג);
2011

(2) (נמחקה);

(3) (נמחקה);

(4) אינו קובע אתרים לסילוק או לריכוז וטיפול בפסולת לפי הוראות סעיף 7(א);

תשס"ח

(4א) מפנה פסולת בניגוד להוראות סעיף 7(ד);

(5) אינו מבצע צו לשמירת הניקיון לפי הוראות סעיף 13ב.

(ג) העושה אחד מאלה, דינו - מאסר שלוש שנים או כפל הקנס האמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, ואם נעברה העבירה על ידי תאגיד, דינו - ארבע פעמים הקנס האמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין:

(1) משליך פסולת המכילה חומר מסוכן או אריזה של חומר מסוכן כהגדרתו בחוק החומרים המסוכנים, בניגוד להוראות סעיף 2;

1

(א1) (א) משליך פסולת גושית, פסולת בניין, גרוטאות, גרוטות רכב, פסדים או צמיגים, בניגוד להוראות סעיף 2;

סעיף 1 לחוק הניקיון מגדיר מה היא "השלכה" מה היא "פסולת" ו"פסולת בניין" ומה היא "רשות הרבים" שאליה השלכת הפסולת אסורה:

"השלכה" - לרבות זריקה, שפיכה, נטישה, השארה או גרם לכלוך באופן

עמוד 2

אחר;

מיום 17.3.1988

תיקון מס' 1

הנוסח הקודם:

...

"

פסולת" - לרבות שיירי מזון, קליפות, ניירות, בקבוקים, תיבות, קופסאות, קרטונים, אריזות למיניהן, גרוטאות, פסדים, צמיגים, גזם, גזרי עץ, קרשים, סמרטוטים, בדלי סיגריות, אשפה מכל סוג וכן כל דבר אחר העלול לגרום אי נקיון או אי סדר, למעט פסולת בנין וגרוטות רכב;

...

"פסולת בנין", "פסולת גושית" - חמרים ושיירי חמרים המשמשים לבניה, או שמשמשים בהם בקשר לעבודות בניה, לרבות ערימות אדמה וחלקי הריסות של מבנים;

מיום 9.6.1997

תיקון מס' 4

...

"רשות הרבים" - כל מקום שהציבור רשאי להשתמש בו או לעבור בו או שהציבור משתמש או עובר בו למעשה.

על מנת להוכיח את היסוד העובדתי של העבירה בה מואשם הנאשם עלינו לבחון האם התקיימו שלושת יסודות העבירה:

1. בוצעה "השלכה"

2. הושלכה "פסולת בניין" לפי הגדרתה בחוק

3. השלכת הפסולת התבצעה ב"רשות הרבים" לפי הגדרתה בחוק כאמור

לעניין היסוד הנפשי של העבירה, הרי שהעבירה הינה עבירה של אחריות קפידה ולכן די להוכיח את היסוד העובדתי של העבירה ולא נדרשת הוכחה של מחשבה פלילית או רשלנות. כעת עלינו לבחון אם ביצע הנאשם את יסודות העבירה האמורים.

1. האם בוצעה "השלכה" -

סעיף 1 לחוק הניקיון מגדיר "השלכה" - לרבות זריקה, שפיכה, נטישה, השארה או גרם לכלוך באופן אחר."

בדו"ח הפעולה שערך הפקח עמרי בוכניק ביום 13.4.2011 (מסומן ת/3) הוא מתאר את האירוע כך: "... באתי עם פקח יהלום ארז שרעבי לרמות בית שמש וראיתי שופל צהוב עם הכיתוב א.א. דן על השמשה האחורית שופך

עמוד 3

כף פסולת בניין וקובר אותה ... אותו שופל שפך אל דופן אתר הבניה שבה הוא עבד מספר רב של כפות של אדמה מעורבת בפסולת.

את כל הפעולות תיעדתי באמצעות מצלמה ארוכת טווח.

לאחר התייעצות עם ... רם עברי הוחלט להמתין עוד מספר פעמים שהשופל יבצע שפיכות פסולת ...

בשעה 12:11 בוצעה השפיכה האחרונה לאחר מכן השופל עזב ...

הנאשם מצדו תיאר את האירוע כך בהודעה שמסר לפקח רם עברי ביום 22.1.2012 (מסומנת ת/12):

" ש. האם משאית מס' 15-468-68 מסוג וולוו לבנה שייכת לך?

ת. כן

ש. האם טרקטורונים מסוג שופל ואחד קטן יותר בצבע צהוב המופיעים בדף תמונות מס' 1 מסומן ע.ר. 2 ... שייכים לך? ...

ת. כן הטרקטורונים הם שלי וגם המשאית בתמונה היא שלי

ש. החוקר מציג בפניך גיליון תמונות מס' 2 בו 4 תמונות ... האם המופיע בתמונות מוכר לך? והאם אתה יודע איפה זה צולם?

ת. אני מזהה את התמונות את המקום ואני יודע אצל מי עבדנו

...

עבדנו בישיבה אצל ברוך בלוי עשינו משטח לקרוונים לישיבה.

ש. ... אומר לך כי החומר שדחתם בעזרת הטרקטור גלש לשטח ציבורי שלא בתחום הישיבה וכלל פסולת, מה תגובתך?

ת. הוא בתוך המתחם ואין שם פסולת, הפסולת שם היא בוואדי לא קשורה אלי בכלל

ש. ...

האם אתה מזהה את המקום בו צולמה? סומן ע.ר. 4 ...

ת. ... לא מזהה את המקום ולא מזהה את המשאית.

ש. האם החומר הנשפך מהמשאית הוא מוגדר כחומר בניין?

ת. לא מזהה את החומר, נראה עודפי עפר

ש. האם המשאית הנושאת את שם העסק שלך היא בבעלותך?

ת. אני לא רואה את מספר המשאית כדי לאשר שהיא שלי"

מהודעתו של הנאשם עולה כי השופל המצולם וכן המשאית הלבנה שמספרה 6846815 היו בבעלותו של הנאשם. מן התמונות שצילם הפקח בוכניק בעת האירוע עולה בבירור כי בוצעו השלכות על ידי השופל שנושא את הכיתוב א.א. דנן, כפי שנראה למשל מן התמונה המצורפת לת/12 ומסומנת ע.ר. 3.

בתמונות נראה השופל הצהוב בברור כשהוא מבצע פעולה של "שפיכה", למשל בתמונה המצורפת לת/12 והמסומנת ע.ר. 2.

מעבר לאמור הרי בהודעה שמסר הנאשם ביום 12.7.12 לפקח רם עברי (מסומנת ת/11) ובו הוצגה בפניו תמונה מס' 6863 (בת/4) שצולמה על ידי הפקח בוכניק של אדם הנוהג על השופל הצהוב הודה הנאשם כי הוא האדם הנוהג בשופל בתצלום זה:

"בתמונה שהוצגה בפני היום בה נראה אדם נוהג בטרקטור אני מזהה את עצמי בתמונה".

לאור האמור באתי לכלל מסקנה שהשופל הצהוב היה בבעלות הנאשם בעת האירוע. זאת על אף שבחקירתו הנגדית חזר בו הנאשם מעדותו במשטרה בנוגע לכך שהוא זה שנהג בשופל בעת האירוע בעניין זה אציין שבהמשך חקירתו הנגדית שב ואישר שהוא היה הבעלים של השופל בעת האירוע (עמ' 40-41 לפרוטוקול הדיון מיום 11.12.2016).

לעניין עצם ביצוע פעולת "השלכה" הפקח עומרי בוכניק תיעד את האירוע בתמונות (סומנו ת/3, ת/4) ובדו"ח הפעולה שערך (סומן ת/3).

מן התמונות עולה בבירור כי בוצעה "השלכה" מכף השופל האמור.

כפי שניתן לראות בתמונות 6832 - בה רואים אבנים ובלוקים מעורבים בעפר בתוך כף השופל, 6877 - בה רואים בבירור בלוקים של בניה שקית ניילון, צינור וחתיכות בטון, 6866 - בה רואים אבנים, בלוקים ובטון מושלכם מכף השופל ו6839 - רואים את כף השופל שופכת את תכולתה אל האתר (מסומנות ת/4). כפי שעולה מן התמונות רואים בבירור את כף השופל משליכה את תכולתה בדרך של זריקה ושפיכה, ועל כן בוצעה "השלכה" לפי חוק הניקיון במקרה דנן.

2. האם ההשלכה בוצעה ב"רשות הרבים"

סעיף 1 לחוק הניקיון מגדיר את "רשות הרבים" - **כל מקום שהציבור רשאי להשתמש בו או לעבור בו או שהציבור משתמש בו עובר בו למעשה.**

נראה כי תכלית החקיקה העומדת מאחורי חוק עניינה שמירה על הניקיון ועל איכות הסביבה ומניעת לכלוך והשלכת

פסולת באופן בלתי מוסדר ואף מסוכן לציבור. לאור זאת פירשה הפסיקה את המונח "רשות הרבים" באופן מרחיב וכך ביקשה להגן על הציבור בכל מקום הפתוח למדרך כף רגלו. זאת כפי שעולה מן האמור ברע"פ 8478/10 יוסף אליאס נ' המשרד להגנת הסביבה, (ניתן על ידי השופט רובינשטיין ביום 24.11.10):

"בסעיף 1 לחוק שמירת הניקיון נאמר, כי משמעות הדיבור "רשות הרבים" היא "כל מקום שהציבור רשאי להשתמש בו או לעבור בו או שהציבור משתמש בו עובר בו למעשה" (ההדגשה הוספה - א"ר). כלומר, המחוקק אימץ הגדרה רחבה, לפיה גם אם נמצא שטח בבעלות פרטית, כפי שנטען בענייננו, ניתן לראות בו רשות הרבים לעניין החוק, וההוכחה היא אמפירית, לא פורמליסטית. הדעת נותנת כי התכלית שביסוד הדברים הייתה, שלא לאפשר היווצרות של "חורים ברשת" על ידי ויכוחים אם המדובר במקרה פלוני בשטח פרטי או שטח ציבורי, ולצמצמם לשאלה אם אכן משתמש הציבור בפועל בשטח המדובר ... מעבר לסכנת הזיהום הסביבתי הנובעת מן הפסולת, קיימת סכנה נוספת, שבהיעדר פיקוח ושילוט מתאימים - הציבור העושה שימוש בשטח עלול להיפגע מן הפסולת, וניתן להניח שמכאן הזהירות היתרה שנקט המחוקק".

הנאשם טען בסיכומיו כי מדובר בשטח פרטי של הישיבה עברה ביצע את עבודות הפינוי של הפסולת, ועל כן אין הוא נכלל בגדר "רשות הרבים" לפי דרישת חוק הניקיון.

אולם, כפי שעולה מדבריו של כב' השופט רובינשטיין אין בעובדת היותו של שטח "שטח פרטי" כדי לקבוע, אך ורק בשל כך, שאינו בגדר "רשות הרבים" לעניין חוק הניקיון.

עוד טוען הנאשם שאין המקום מהווה "רשות הרבים" שכן, בדוח הפעולה (מסומן ת/3) לא נרשם לאן שפך הנאשם את פסולת הבניין, רק נאמר "על דופן אתר הבנייה".

לטענתו בצילומים רואים שאתר הבנייה מגודר בגדר לבנה ולא נטען שהשפיכה בוצעה חוץ לגדר.

עוד הוא מוסיף כי הפקח בוכניק במהלך עדותו בבית המשפט העיד כי:

"ש. בעדותך אמרת שמה שראית בשטח זה שהשופל לקח פסולת בניין מאתר מתוחם

ת. כן. לא זוכר אם אמרתי "מתוחם" אבל בתוך אתר

ש. גם לא רשמת מאיפה הוא לוקח

ת. רשום

ש. מאיפה

ת. מאתר

ת. בנקודה ממנה לקח את החומר אל הנקודה בה השליך את החומר

...

ש. נשאלת לגבי תיחום של המקום, אתה יכול להבהיר איזה איזור היה מתוחם

ת. לא זוכר".

(עמ' 11-12 ו-14 לפרוטוקול הדיון מיום 27.3.2016).

בעניין זה אני סבור שאין להסיק מן האמירה "מקום מתוחם" כי המקום מגודר ואין אליו גישה, אלא ניתן גם להבין את המילים "מקום מתוחם" כמקום מוגדר - כלומר מקום מסוים וברור ואין העובדה של היות מקום כלשהו "מתוחם" כדי להוציאו מהגדרת "רשות הרבים" לפי החוק.

גם מעדותו של הנאשם בחקירתו הנגדית עולה שהמקום בו עבד ברמת בית שמש הינו מקום שניתן להיכנס אליו בצורה חופשית ואינו מגודר:

"ש. איך נכנסת עם הכלים לעבוד בשטח?

ת. מהכביש

ש. ואיפה שעבדת אנשים יכולים להיכנס

ת. למה לא?

ש. איפה שעשית את המשטח אין גדר

ת. זה היה בתהליך, לא היה כלום

ש. אז זה היה פתוח

ת. קודם כל עושים משטח ואחר כך עושים גדר

ש. מציגה לך תמונה 6874 האם זה המקום שבו עשיתם עבודה

ת. לא יודע להגיד לך נניח שכן

ש. תסכים איתי שמי שעומדת האישה היא יכולת להגיע לדחפור

ת. כן

(עמ' 45 לפרוטוקול הדיון 11.12.2016).

מעדותו של הנאשם עולה שהכניסה לאתר חופשית והכל יכולים להיכנס אליו. מכאן שמדובר ברשות הרבים לפי הגדרת החוק.

מעבר לאמור גם עיון בתמונות שצילם הפקח בוכניק (מסומנות ת/4) בעת האירוע מעלה כי מדובר בשטח שאינו מגודר ושהגישה אליו חופשית.

בתמונה מס' 6832 - רואים שמהכביש יש גישה חופשית לאתר, ואין כל גדר שתחסום את המעבר, בתמונה מס' 6842 - רואים גישה ישירה מהמדרכה אל האתר, וכך גם בתמונה 6860 - רואים גישה ישירה מהכביש לאתר דרכה יוצאת המשאית.

לאור האמור אני סבור כי השטח הנדון במקרה דנן הוא בגדר "רשות הרבים" לפי דרישת החוק.

3. האם החומר שהושלך מהווה "פסולת בניין":

סעיף 1 לחוק הניקיון מגדיר "פסולת בניין", "פסולת גושית" - חמרים ושיירי חמרים המשמשים לבניה, או שמשמשים בהם בקשר לעבודות בניה, לרבות ערימות אדמה וחלקי הריסות של מבנים;

הנאשם טוען כי החומר שהועבר על ידי כף השופל בעת האירוע כלל אך ורק אדמה.

לטענתו, רשויות האכיפה אינן אוכפות "שפיכת אדמה" אלא אם כן מדובר ב"מקום רגיש" כמו שמורת טבע, כפי שעולה מעדותו של הפקח בוכניק הם אוכפים על שפיכת אדמה אך ורק במקומות רגישים כמו שמורות טבע (עמ' 13 לפרוטוקול הדיון מיום 27.3.2016).

אף אם לא ניכנס לדיון האם שפיכת אדמה נקיה מהווה שפיכת "פסולת בניין" והאם מקום האירוע נחשב כ"מקום רגיש" הרי שעיון בתמונות אותן צילם הפקח בוכניק בעת האירוע מעלה כי בכף השופל ממנו הושלכה הפסולת לא הייתה רק אדמה אלא גם חלקי סלעים, אבני בניין ושברי בטון כפי שעולה מן התמונות שצילם הפקח בוכניק בעת האירוע (מסומנות ת/4):

בתמונה 6832 - רואים אבנים ובלוקים מעורבים בעפר בתוך כף השופל, בתמונה 6877 - רואים בבירור בלוקים של בניה שקית ניילון, צינור וחתיכות בטון ובתמונה 6866 - רואים אבנים, בלוקים ובטון מושלכים מכף השופל.

בתמונה 6845 - רואים בלוק בניה ובטון, ואף, ככול הנראה, חתיכת ברזל; בתמונה 6871 - רואים אדמה גושית עם צינור בתוכה; ובתמונה 6880 - רואים ברזלים בלוקים של בניה וחתיכות בטון בכף השופל מעורבות באדמה.

על כן אני סבור שהפסולת שהושלכה על ידי כף השופל הינה בגדר "פסולת בניין" לפי דרישות חוק הניקיון.

כעת נבחן האם הנאשם ביצע את העבירות שבאישום בשני:

כאמור, באישום השני טוענת המאשימה שב-4.5.2011 וב-6.5.2011 הושלכה מהמשאית בעלת לוחית זיהוי 6846815, בבעלות הנאשם, פסולת בניין שכללה שברי בטון ועפר באתר פסולת פיראטי בחלקו הדרום מערבי של המושב זכריה וברשות הרבים. פסולת הבניין שונעה באמצעות המשאית מבלי שהיה לנאשם רישיון עסק או היתר זמני כנדרש לכך.

כמו כן, טוענת המאשימה שבאותה עת הפעיל הנאשם את העסק מבלי שהיה לו רישיון עסק או היתר זמני כנדרש.

בכך סוברת המאשימה שהנאשם ביצע את העבירות הבאות, עבירה לפי סעיף 2 ו-13(ב)(1)(א) וסעיף 13(ג)(א1)(1) לחוק שמירת הניקיון יחד עם סעיף 5(א) לחוק העונשין ועבירה של ניהול עסק ללא רישיון עסק סעיפים 4 ו-14 לחוק רישוי עסקים, תשכ"ח-1968 (להלן: "חוק רישוי עסקים") יחד עם פריט 5.1 ב-5 בתוספת לצו רישוי עסקים (עסקים טעוני רישוי) תשנ"ה 1955 (להלן: "צו רישוי עסקים").

כאמור, בעבירה של השלכת פסולת עלינו להוכיח את שלושת יסודות העבירה:

1. בוצעה "השלכה"
2. הושלכה "פסולת בניין" לפי הגדרתה בחוק
3. השלכת הפסולת התבצעה ב"רשות הרבים" לפי הגדרת בחוק כאמור

1. האם בוצעה "השלכה":

לטענת הנאשם, לא הוכחו פרטי הזיהוי שלו ולא הוכח הקשר שלו למשאית באשר לאירוע מיום 4.5.11. גם באשר לאירוע מיום 6.5.11 סובר הנאשם שלא הוכח הקשר שלו לאירוע.

הפקח ברכיאל היה בעת האירוע פקח ביחידת יהלום ועבד ברשות הטבע והגנים באחריות של המשרד להגנת הסביבה. בעבודתו עסק בעיקר בפעולות תיעוד, השגת ראיות ואכיפה מול מפרי חוק השופכים פסולת בניין ברשות הרבים וגונבי חול. הוא העיד כי עבר, בין השאר, הכשרות של תיעוד וניווט.

הפקח ברכיאל תיעד את שני האירועים המוזכרים בכתב האישום בהם מואשם הנאשם באישום השני שבכתב האישום. מדו"ח הפעולה שערך הפקח ברק ברכיאל ביום 4.5.2011 (מסומן ת/5) עולה כי:

"ביום רביעי 4/5/2011 בשעה 22:51 הייתי בתצפית מערבי של הישוב בקצה של משק כאשר משאית מסוג וולוו קבינה לבנה עם כיתוב א.א. דן בצבע אדום על חזית תא הנהג עם גשר אורות כתום ארגז אפור עם כיסוי כחול פלסטיק סגור הגיעה מתוך הישוב מספרה (לפי משקפת) 6846815 המשאית הגיעה לאתר ב 22:51 תמרנה לאחור ושפכה ב-22:53 את תכולת הארגז. צילמתי את הפעולה במצלמתי האישית חלק מהצילום דרך אמצעי ראיית לילה. ... הגעתי לנק' השפיכה וצילמתי את הפסולת שמורכבת משברי בלוק, ומרצפות, ברזל, עץ וניילון."

באשר לאירוע הראשון הוא מלווה בסרטי וידאו שצילם הפקח ברכיאל 1154 ו- 1155 (מסומנים ת/7).

בסרטונים לא ניתן לראות את פרטי הזיהוי של המשאית, אולם בסרט הווידאו 1154 בדקה 02:04 ניתן לשמוע את הפקח אומר כי הוא רואה את הכיתוב "א.א. דן" על המשאית.

באשר לאופן הזיהוי הלילי העיד הפקח בדיון ההוכחות כי:

"ש. מציגה לך סרטון שמספרו 1154, תסביר מה אנחנו רואים

ת. רואים את האתר לכיוון הוואדי, משאית עם גשר אורות עליון מבצעת תמרון קדימה ואחורה, אני מרכיב את העדשה את ראיית הלילה והאורות של המשאית מסנוורים את ראיית הלילה ... אנחנו שומעים את גלישת הפסולת, ... את תנועת הארגז ... אני מזהה את הכיתוב א.א. דן עם המשקפת, ואז אנחנו רואים שהמשאית יוצאת מהרחוב ממנו נכנסה.

(עמ' 15 לפרוטוקול הדיון מיום 27.3.2016).

ובהמשך חקירתו הוא מפרט את אופן הזיהוי:

"ש. תסכים איתי שמדובר בחושך והמשקפת לא עוזרת לך

ת. המצלמה על חצובה ואני בעמידה עם משקפת מעליה, קצת מסובך לבצע את שתי הפעולות ביחד. כשרואים בסרטון כשהמשאית חלפה יש נקודת אור אז יכולתי לראות חלק ממספר הזיהוי.

...

ת. רואים את אורות של משאית מתקדמת, אורות קדמיים

ש. בהקלטה לא שומעים אלא מה שאתה אומר א.א. דן, איך ראית את כל זה בחושך

ת. אמצעי לראיית לילה לא עוזר לי כשהמשאית מסנוורת אותי ... בעזרת אורות קדמיים של המשאית

....

לפי דוח הפעולה אני מזהה את המשאית מגיעה לתוך הישוב ואת המספר אני מזהה בתוך הישוב

...

אני ראיתי אותה נכנסת לישוב וזיהיתי את המספר ואת הכיתוב א.א. דן וכך גם כתבתי בדוח הפעולה

...

ש. תסביר מה שאנחנו שומעים בוידאו - א.א. דן מספר 74

עמוד 10

ת. זיהוי של מספר כלשהו של משאית בתנועה. הכיתוב א.א. דנן כיתוב גדול יחסית שקל לזיהוי וכיתוב של לוחית זיהוי קצת יותר קשה. אז המספר 74 אני לא יכול לומר בוודאות מה זה, יכול להיות שזה חלק ממספר לוחית הזיהוי שכן הצלחתי לזהות

"...

(עמ' 21-23 לפרוטוקול הדיון מיום 27.3.2016).

הפקח ברכיאל טען בעדותו שהזיהוי נעשה באור הישוב וכי ראה את הכיתוב א.א. דנן באמצעות אורות המשאית כפי שנרשם בדו"ח הפעולה. מדבריו עולה שאת מספר לוחית הזיהוי של המשאית ראה מבעד למשקפת. לטענתו המספר 74 הנאמר בסרט נאמר מתוך תנועה ולכן יתכן ויש טעות מסוימת. בסרטון האמור שומעים בבירור שפיכה של חומר מן המשאית ולכן לעניין זה התקיימה דרישת ה"השלכה" שבחוק הניקיון.

מאמור עולה שבשל התנאים, הפקח לא הצליח לזהות את מספר לוחית הזיהוי של המשאית. אדרבא. הספרות "74" אינן תואמות את מספר הרישוי של המשאית נשוא כתב האישום.

את האירוע השני מתאר הפקח ברכיאל בדו"ח הפעולה שערך ביום 6/5/2011 (מסומן ת/6) ממנו עולה כי: **"ביום שישי 6/5/2011 בשעה 5:57 הייתי בתצפית על אתר פסולת לא חוקי במושב זכריה בחלק הדרום מערבי של הישוב בקצה של משק כאשר משאית מסוג וולבו לבנה עם כיתוב א.א. דנן בצבע אדום לז. 6846815 עם כיסוי פלסטיק כחול ומדבקות א.א. דנן ... הגיעה 2011, פרטית מסוג "מאזדה" כסופה ... ושפכה פסולת בניין מסוג עפר, בלוקים, שבירי בטון, פלסטיק, ניילון. לדופן האתר כאשר היא מכוסה צילמתי במצלמת וידאו את הפעולה.**

בשעה 7:30 חזרו המשאית והמכונית לאתר וחזרו על הפעולה רק שהמשאית 6846815 הייתה לא מכוסה והפסולת הייתה נראית מהארגז המשאית. תמרנה לדופן האתר ושפכה את הפסולת מסוג עפר ושבירי בטון לדופן צילמתי את הפעולה במצלמת וידאו".

גם האירוע השני תועד על ידי הפקח ברכיאל בסרט וידאו (מסומן ת/7) ובתמונות (מסומנות ת/5, ת/6).

את ההשלכה משעה 7:33 ניתן לראות בסרטון 0175 (מסומן ת/7) בשנייה 0:15 ובשנייה 0:59. בסרטון ניתן להבחין בלוחית הזיהוי של המשאית ולהיווכח שמספרה הוא 6846815 (הוגדל לתמונה 0488).

וכן רואים בסרטונים הן משעה 5:58 והן משעה 7:33 בבירור פסולת מושלכת מן המשאית.

ובאשר להשלכה משעה 05:58 ניתן לראות בסרטון 0174 בשנייה 0:54 על גב המשאית בבירור את הכיתוב א.א. דנן ופסולת מושלכת מן המשאית. את לוחית הזיהוי רואים בסרטון אך באופן מטושטש שאינו מאפשר את זיהוי המספר בבירור.

אי לכך, מספר לוחית הזיהוי של המשאית לא נראה בשני האירועים מהלילה ומשעה 5:58. אמנם גם שקלתי את סמיכות הזמנים וסימני זיהוי נוספים עליהם התייחס הפקח. אולם בפלילים עסקין והנאשם רשאי ליהנות מן הספק. אי לכך החלטתי לזכות את הנאשם מהעבירה של השלכת פסולת באישום השני לגבי האירוע מיום 4.5.11 ומיום 6.5.11 בשעה 5:57.

להבדיל, כאמור, קיים תיעוד הן של השלכת הפסולת והן של מספר זיהוי המשאית במסך לשעה 7:30.

נוסף על כך, עיון בתעודת עובד ציבור שהוגשה על ידי המאשימה עליה חתומה מירה דיין רכזת מנהלית פיקוח ואכיפה במשטרה הירוקה, המשרד להגנת הסביבה ופלט מחשב שבו פרטי בעלות שהוצא ביום 29.5.11 מיום 23.5.12 עולה כי משאית זו הינה בבעלות הנאשם:

"אני החתומה מטה מעידה מאשרת בזה לאמור: על פי רישומי מסוף משרד הרישוי אשר בדקתי ... מר איתן דן ... הינו בעל רכב מספר רישוי 6846815 הרשום על שמו מתאריך 19.5.08.

גם במהלך ההודאה שמסר הנאשם לפקח רם עברי ביום 22.1.2012 (מסומנת ת/12) הוא הודה שהמשאית בבעלותו:

"ש. האם משאית מס' 68-468-15 מסוג וולוו שייכת לבנה שייכת לך?

ת. כן

...

ש. בדו"ח פעולה מיום 6.5.2011 של מפקחי רט"ג/יהלום מצוין כי המשאית המצולמת והנושאת את שם העסק שלך מספרה הוא 68-468-15 כמו המשאית אשר אישרת כי היא שלך מה תגובתך?

ת. ... אין מספר ... קריא והמפקח יכול לרשום איזה מספר שהוא רוצה

ש. ע"פ דו"ח הפעולה של מפקחי רט"ג/יהלום מאותו תאריך ... המשאית הזו נצפתה פעמיים במושב זכריה שהיא שופכת פסולת ועודפי עפר, מה תגובתך?

ת. ... אין לי מספר רכב לאשר"

זאת על אף שבהודאתו מיום 12.2.12 אשר שנגבתה על ידי הפקח רם עברי טען הנאשם כי המשאית האמורה ולא הייתה בבעלותו בעת האירועים:

"המשאית שהייתה לי אז מס' 6846815 נמכרה מזמן לתושב ירושלים ונעשתה העברת בעלות למשאית".

קשה לקבל טענה זו של הנאשם שכן הנאשם לא הציג כל חשבונית, חוזה מכר או שם של קונה שלו נמכרה המשאית אף תאריך מכירה מדויק לא נמסר.

יתר על כן, בסוף חקירתו הנגדית אישר הנאשם כי המשאית הייתה בבעלותו בעת האירועים נשוא האישום השני:

"המשאית שמספרה 6846815 הייתה אצלי במועד הרלוונטי לכתב האישום 2" (עמ' 47 לפרוטוקול הדיון מיום 11.12.2016).

לאור האמור, באתי לכלל מסקנה כי הנאשם אחראי לשפיכת הפסולת. שכן, כפי שקובע סעיף 4(א) לחוק הניקיון: **הוכח כי פסולת או פסולת בנין הושלכו מתוך רכב, רואים, לענין סעיף 2, את בעל הרכב או את האדם האחראי לרכב, כאילו הוא השליך את הפסולת או את פסולת הבנין, זולת אם הוכיח שלא הוא עשה כן ואת זהותו של האדם שהרכב היה ברשותו בעת ההשלכה, או שהרכב נלקח ללא הסכמתו.**

בעל הרכב, כלומר המשאית, במקרה דנן, הוא הנושא באחריות לכל עבירה שנעברה על ידו.

2. האם ההשלכה בוצעה ב"רשות הרבים"

הנאשם טוען ששפיכת עודפי העפר באתר הנדון בעת האירועים אושרה על ידי המושב זכריה בו הוא מתגורר. שכן המושב ביקש ליישר את המקום באמצעות מילוי בפסולת בניין. על כן הוא סובר שהשטח האמור הינו שטח פרטי שמולא לצורכי יישור ולא נעשתה כאן עבירה של שפיכת פסולת ברשות הרבים.

אף אם נקבל את טענת הנאשם שניתן לו אישור ממושב זכריה לשפוך פסולת באתר פרטי שלה הרי שכפי שעולה מדבריו של כב' השופט רובינשטיין ברע"פ 8478/10 **יוסף אליאס נ' המשרד להגנת הסביבה**, (ניתן על ידי השופט רובינשטיין ביום 24.11.10), אותם הבאנו לעיל, אין בכך די כדי להוציא את האתר הנדון מגדר "רשות הרבים" לפי הגדרת חוק הניקיון.

הפקח ברכיאל העיד שהוא נכנס לשטח ללא הפרעה ברגל בלא לעבור שום גדר הוא הגיע מתוך היישוב והגישה לשם הייתה פתוחה לחלוטין: **"השטח פתוח לשימוש הציבור, אני נכנסתי שם בלא הפרעה ברגל בלילה בלא לעבור שום גדר ... הגעתי מתוך היישוב. הגישה לשם הייתה פתוחה לחלוטין וכך רואים בסרט מ- 6/5 שהמשאית נכנסת בנסיעה מהירה וישרה מהכביש"** (ע' 27 לפרוטוקול הדיון מיום 27.3.2016).

כך גם עולה מן המזכר שערך הפקח ברכיאל מיום 28/5/2012 ובו הוא מבהיר באשר לדו"חות הפעולה שערך בתאריכים 4-6/5/2012 ומדגיש שהשטח אליו הושלכה הפסולת היה ב"רשות הרבים": **"הייתי רוצה להבהיר כי השפיכות התבצע לדופן הדרום מערבי של אתר פסולת לא חוקי בשטח הפתוח ברשות הרבים. לאתר עצמו לא היה שער ולא היה גידור כל שהוא והגישה אליו הייתה חופשית מכל כיוון ברגל וברכב כמו כן אין כל שילוט המעיד על איסור כניסה לשטח מכיוון המושב האתר נמצא בתפר בין שני משקים וכפי שניתן לראות בסרטי הוידאו שצילמתי שאין כל גידור באזור"**.

אכן, גם מצילומי הווידאו שצילם הפקח ברכיאל בעת האירועים 0174,0175 ניתן לראות את המשאית נכנסת מהכביש הראשי בלי כל גדר ומחסום ושפיכת הפסולת נעשית בוואדי פתוח שהוא רשות הרבים.

לאור האמור אני סבור שגם דרישה זו של חוק הניקיון נתקיימה בענייננו.

3. "האם החומר שהושלך מהווה "פסולת בניין":

מדובר באירוע סמוך לשעה 7:30 באור יום. הפסולת מתועדת בתמונות (מסומנות ת/7) בהן ניתן לראות בבירור שהפסולת שהושלכה מן המשאית הינה פסולת בניין.

בסרטונים שצילם הפקח ברכיאל 0174,0175 (מסומנים ת/7) ניתן לראות שמדובר בפסולת בניין שמושלכת מהמשאית של הנאשם, ובה מעורבים שברי בטון וברזלים.

לאור האמור באתי לכלל מסקנה שבאישום ראשון ובאישום השני לגבי האירוע מיום 6.5.11 סמוך לשעה 7:30, הוכחו יסודות העבירה של השלכת פסולת בניין ברשות הרבים לפי סעיף 2 ו-13(ב)(1)(א) ו/או סעיף 13(ג)(1)(א) לחוק שמירת הניקיון וסעיף 5(א) לחוק העונשין ומרשיע את הנאשם בהתאם.

ביצוע עבירה של ניהול עסק בלי רישיון:

הנאשם מואשם גם בעבירה של ניהול עסק ללא רישיון עסק סעיפים 4 ו-14 לחוק רישוי עסקים, תשכ"ח-1968 יחד עם פריט 5.1ב בתוספת לצו רישוי עסקים (עסקים טעוני רישוי) תשנ"ה 1955.

הנאשם הודה בחקירתו שערך הפקח רם עברי מיום 22/1/12 (מסומן ת/12) כי במועד הרלוונטי לכתב האישום הוא ניהל עסק ללא רישיון כנדרש לפי החוק:

"ש. במה אתה עוסק וכמה זמן?

ת. ... בעבודות עפר ופיתוח מזה כ-10 שנים

...

ת. אין לי רישיון מטעם המועצה ואף פעם לא פנו אלי בנושא ולא הודיעו לי שצריך רישיון בזה, הודיעו לי כי צריך תעודת עוסק מורשה וזה יש לי.

ש. האם אתה עוסק גם בפינוי פסולת

ת. כן מידי פעם

ש. כאשר אתה מפנה פסולת לאן אתה מפנה אותה

ת. לאתר נען או לירוק באשקלון ... רק פסולת בניין ועודפי עפר".

בתשובת הנאשם לכתב האישום מיום 7.9.15 לא כפר הנאשם שניהל עסק עבודות עפר ועסק כזה זקוק לאישור.

כמו כן, בחקירתו הנגדית הודה הנאשם כי במועדים הרלוונטיים לכתב האישום לא היה לו רישיון עסק כנדרש על פי חוק (פרוטוקול הדיון מיום 11.12.16 שורות 15-21).

גם מת/2 עולה כי לא היה לנאשם במועד הרלוונטי לכתב האישום רישיון עסק לשינוע פסולת.

לאור האמור אני מרשיע את הנאשם גם בעבירה של ניהול עסק בלא רישיון לפי סעיפים 4 ו-14 לחוק רישוי עסקים יחד עם פריט 5.1 בתוספת לצו רישוי עסקים.

ניתנה היום, י"א אייר תשע"ח, 26 אפריל 2018.